

Predica de la Krefeld Sâmbătă, 06 mai 2006, 19.30

Ewald Frank

[Se cântă...] Laudă și mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul Său minunat, și pentru mila Lui. Mulțumiri să-I fie aduse pentru privilegiul pe care-l avem de a putea să ne adunăm ca să ascultăm Cuvântul Său cel veșnic. Mulțumiri să-I fie aduse că El încă ne vorbește. Și mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu că pe pământ încă mai există oameni care sunt gata să asculte adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Noi vă dorim tuturor bun venit, în Numele scump al Domnului nostru. În acest sfârșit de săptămână suntem într-o mare așteptare: ne așteptăm ca Dumnezeu să facă lucruri mari în mijlocul nostru. Putem întreba cine este astăzi aici pentru prima dată? Vă rugăm să vă ridicați ca să vedem mai bine. Vă dorim bun venit. Sunt prietenii noștri din Chile... Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Să vă pomenesc numele? Fratele și sora Münch. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Și pe tine soră. Cine mai este? [...] Mulțumiri Domnului.

De asemenea am primit salutări de la jumătate din lume – chiar și din China. Acolo se fac pregătiri pentru ca noi luna viitoare să mergem acolo, din 8-15 iunie. Urmează să avem adunări în câteva orașe din China. Suntem atât de recunoscători pentru că Dumnezeu deschide uși pretutindeni în lume. De asemenea, suntem recunoscători pentru că limba engleză poate fi vorbită de toți oamenii și noi putem astfel să slujim oamenilor din lumea întreagă.

Am primit salutări din Capetown, din Johannesburg, din Nairobi, din partea fratelui Nbye din Congo, salutări din Kinshasa, din Danemarca, de aproape și de departe. Noi de asemenea îi salutăm pe toți, și dorim tuturor, din inimă, binecuvântările lui Dumnezeu. Toți cei ce sunt în legătură cu noi sunt de asemenea în legătură cu Domnul. Spun lucrul acesta prin credință. Legătura pe care o avem noi unii cu alții nu este un fel de prietenie firească, ci

noi putem să fim poporul lui Dumnezeu, fii și fiice ale lui Dumnezeu, și formăm o mare familie.

Apoi avem aici un autocar din Slovacia, și am dori să urăm bun venit fraților și surorilor noastre, într-un mod deosebit; de asemenea, fratelui Andrashek, fratelui Alman și tuturor fraților care sunt astăzi aici; apoi prietenilor noștri din Republica Cehă, din Italia, Elveția, Austria, Franța, Belgia, Olanda – am putea spune că din toată Europa. Fie ca Domnul Dumnezeu să folosească acest sfârșit de săptămână pentru a ne aduce mai aproape de El, și pentru ca noi să înțelegem mai bine în ce timp trăim, și să răscumpărăm acest timp.

Am câteva extrase de pe Internet – mai ales referitor la Israel. În 26 aprilie 2006 Israelul i-a comemorat pe cei 6 milioane de evrei care au pierit în cel de-al treilea Reich în modul cel mai sălbatic. Aceștia au fost uciși, gazați. Și noi ca națiune germană ne exprimăm părerea de rău...și de asemenea întreaga Europă trebuie să poarte povara faptului că în sec. XX s-a putut întâmpla așa ceva. Textul biblic ales de Israel a fost Isaia 56.5. La monumentul de aducere aminte care a fost ridicat în 1956 la Yad Vashem – sunt enumerate numele celor care i-au ajutat pe evrei la vreme de necaz.

Eu l-am întrebat personal pe fratele Branham dacă asupra Germaniei este un blestem datorită lucrurilor care le-au fost făcute evreilor în numele țării noastre. Răspunsul său a fost foarte scurt: „Nu. Peste Germania nu este nici un blestem. Dumnezeu îi va trage la răspundere pe cei ce au fost răspunzători de aceste lucruri, și pe ei îi va judeca.” Și pentru acest lucru îi suntem recunoscători lui Dumnezeu, pentru că El nu pedepsește un întreg popor, ci numai pe aceia care sunt responsabili de acele lucruri.

Apoi avem aici o veste foarte tristă: se va publica o nouă Biblie. Titlul spune: „Cât de masculin este Dumnezeu”. 42 de femei și 10 bărbați conlucrează la editarea acestei biblii noi care este binevenită femeilor.

Apoi, referitor la Europa, avem de pe Internet știrea despre vizita lui...toți îl cunosc: Barosso, cel care acum este președintele Comisiei Europene – el l-a vizitat pe papa și înainte de a intra

pentru o întrevvedere, a spus că este bucuros să-i prezinte „sfântului părinte” fața Europei de astăzi. Dar este acesta cel mai rău lucru? Mai sunt încă trei rânduri aici: Barosso, care este portughez de origine, i-a dat papei Benedict al XVI-lea o statuie a „mamei lui Dumnezeu”, de la Fatima, înaltă de 30 de cm. Când am citit cuvântul Fatima, m-am gândit la anul 1917, când după revoluția din octombrie trei fete au avut la Fatima vedenia că Rusia va fi rededicată lui Dumnezeu și va fi predată „inimii Mariei”. Rusia este amintită de 19 ani în prorociile de la Fatima. Spun asta cu un motiv: al doilea război mondial a avut două scopuri: mai întâi să se scape de evreii din Europa, și în al doilea rând să se biruiască ateismul, bolșevismul, Rusia.

Apoi este scris aici că Iuda nu a fost un trădător, și se vorbește despre „evanghelia lui Iuda”. Lucrurile care se spun, se scriu și se fac, sunt de neînțeles.

Doresc să mai subliniez un lucru: lumea întreagă a auzit că mișcarea pentecostală a sărbătorit 100 de ani de existență. Acum 100 de ani, în aprilie 1906 a avut loc străpungerea de pe Azusa Street, în Los Angeles. Dar punctul principal este acesta: un bărbat de culoare, predica din februarie în Los Angeles, și nu s-a întâmplat nimic. Dar în clipa când a avut loc cutremurul acela mare din San Francisco, mii de oameni au venit la adunări, și William Seymour, acest frate de culoare care a fost considerat un apostol, a văzut lucrarea puternică a Duhului Sfânt. Dar acest lucru s-a întâmplat numai după cutremurul acela mare, și după seismele care au avut loc acolo după aceea. Aici este scris detaliat tot ceea ce s-a petrecut acolo, negru pe alb.

Aș dori să-mi fie permis să mai spun un lucru: în *Idea Spektrum*, o revistă germană binecunoscută, probabil una dintre cele mai renumite reviste pe plan mondial, este scris despre mișcarea pentecostală care împreună cu mișcarea carismatică „are acum 589 milioane de membri.” 589 milioane de oameni din lumea întreagă se declară a face parte din mișcarea pentecostală. Apoi avem și o statistică: în anul 1910 erau procentajul membrilor bisericilor evangheliei depline era 0,6%; în anul 1970 erau 6,8%; în anul 2004

erau 27,6%. Ca mărime este a doua denominație creștină, cu mult mai mare decât biserica luterană, sau decât biserica baptistă, sau decât biserica anglicană: 589 milioane de adepți. Așa este scris aici. Eu am o singură întrebare: care dintre cei 589 milioane a devenit un copil al lui Dumnezeu, a trăit personal harul lui Dumnezeu? Acolo se vorbește despre Rusalii, iar muzica produce atmosferă, însă nu se poate simți absolut nimic de la Duhul Sfânt.

Următoarele lucruri mă ating: mai întâi a avut loc cutremurul din 1906, apoi începutul mișcării pentecostale... În 1906, în decembrie, a avut loc prima transmisiune radio pe tot pământul, conținând Luca 1. A fost prima transmisiune radio – aici este descris cu s-a întâmplat - , și s-a citit din Luca 1, despre nașterea Domnului nostru. Eu m-am bucurat că Dumnezeu a permis ca totul să se întâmple în decursul anilor.

Apoi, în 1906 a avut loc acest început nou, însă 40 de ani mai târziu, în mai 1946 i s-a arătat fratelui Branham îngerul Domnului, când în Ierusalim, în hotelul „Împăratul David”, după 2000 de ani a fost înălțat steagul cu steaua lui David – încă sub mandat britanic, până în 1948. Când s-a făcut seară, îngerul Domnului i s-a arătat fratelui Branham și a spus: „A început vremea sfârșitului.” Și l-a însărcinat să aducă mesajul care va premerge a doua venire a lui Hristos. În mai 1946!

Noi mai privim în urmă la încă două evenimente. Din mai 1966, pe baza împuternicirii divine, noi am dus mesajul acestui ceas în toată lumea. S-au organizat adunări pentru a da mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu. Apoi a venit și luna mai 1979, când tot iadul s-a dezlănțuit pentru a distruge și pentru a ucide. Eu am auzit cu urechile mele, nu doar o dată, ci de câteva ori – am auzit de pe buzele unei ființe umane: „Aceasta este lucrarea ta și de aceea trebuie nimicită.” Aceasta nu este lucrarea mea, ci este lucrarea lui Dumnezeu și de aceea nu poate fi nimicită. Dar noi n-avem de-a face cu carnea și cu sângele, și nu suntem în vacanță la un picnic, ci ne aflăm în mijlocul ultimei bătălii, în cea mai mare confruntare dintre lumină și întuneric, între adevăr și minciună. Și Domnul ne

va da putere să vestim Cuvântul Său, Cuvântul adevărului, și să trăim desăvârșirea bisericii Mirese.

Au trecut din nou 40 de ani din 1966. Eu sunt sincer: nu știu cum vor merge lucrurile mai departe, însă Dumnezeu știe. Și eu mă aștept ca în scurt timp Dumnezeu să facă ceva extraordinar, ceva ce va depăși înțelegerea noastră, ca să-Și confirme prezența Sa în mijlocul nostru. Dumnezeu Își ține făgăduințele!

Deci, noi privim în urmă la câteva perioade de timp... Am amintit anul 1906, apoi 1946 – au trecut 40 de ani, și Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham pentru a face străpungerea spre evanghelia deplină, în adevăratul sens al cuvântului, prin harul Său, cu o trimitere directă, după cum o știm cu toții. Lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu s-a repetat tot așa cum a fost în slujba Domnului nostru – s-a descoperit semnul lui Mesia. „*Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.*” Versetul acesta se referă la Domnul nostru și este scris în Fapte 3.22 Aici este amintită Scriptura din Deut. 18.15-19. Domnul nostru trebuia să aibă și slujba unui proroc. Ca Fiu al omului El trebuia să aibă slujba unui proroc. De aceea avem diferitele denumiri: Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David, Fiul lui Avraam, Fiul omului. Patru titluri de fiu care ne-au fost lăsate în sfânta Scriptură. Ca Fiu al lui David, El este Împărat; ca Fiu al lui Avraam, El este moștenitor al lumii. Ca Fiu al omului El este proroc. Ca Fiu al lui Dumnezeu este Răscumpărătorul. Totul este într-o rânduială divină în sfânta Scriptură.

În v. 23 continuă: „*Și oricine nu va asculta de Prorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului. De asemenea toți prorocii, de la Samuel și ceilalți, care au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea.*” Apoi se vorbește credincioșilor: „*Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului, pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.”* În zilele Domnului nostru, nimănui nu i-a folosit să țină o adunare frumoasă, cântând psalmi. În ceasul când Dumnezeu Și-a împlinit

Cuvântul, și când El a făcut istorie pe pământ, vremea ca cineva să-și organizeze propriile servicii religioase trecuse. Atunci s-a împlinit ceea ce a spus Dumnezeu, și toți cei ce erau din Dumnezeu au avut parte de ceea ce a făcut Dumnezeu. Totul a început cu slujba lui Ioan Botezătorul, pentru că el a fost un proroc făgăduit. Ceea ce au făcut ceilalți din clipa aceea încolo, nu i-a mai putut aduce în legătură cu Dumnezeu. Dumnezeu a trimis pe cel ce trebuia să pregătească calea, pentru ca toți să creadă prin el. Noi nu putem face nimic dacă Dumnezeu a rânduit și a trimis anumiți bărbați ca să fie prorocii Lui. Nici fratele Branham n-a avut dreptul să spună ceva în această privință. El n-a fost întrebat „Vrei, sau nu vrei?”. Însărcinarea dumnezeiască are loc fără ca omul să știe ceva despre aceasta, și trebuie împlinită. Dacă noi accentuăm aceste lucruri, o facem cu un singur motiv: ca toți oamenii de bună credință să înțeleagă că noi nu credem ce vrem noi, ci am cercetat Scripturile și am luat urma divină a făgăduințelor ca să recunoaștem vremea în care trăim și ca să respectăm făgăduințele date de Dumnezeu și să le credem, și după aceea să avem parte de împlinirea lor, prin harul Său.

Noi am auzit în cuvântul de introducere, și aceasta a fost și întrebarea mea adresată tuturor mișcărilor carismatice și tuturor celor ce fac parte din mișcarea penticostală. Mă gândeam că ar fi bine dacă s-ar trece prin testul Cuvântului și să se întrebe „Ce spune Scriptura despre aceste lucruri?” Cum a fost prima predică de Rusalii, și cum sunt predicile de azi din mișcarea penticostală, și cum sunt predicile din toate mișcărilor carismatice? Fiecare biserică a fost inclusă – noi am înțeles acest lucru - și toți au rămas unde au fost. Lucrul important este chemarea afară: să părăsim calea largă și să intrăm pe poarta cea strâmtă, ca să avem un început nou cu Dumnezeu. Nu să schimbăm religia sau să fim aduși într-o dispoziție bună cu ajutorul unui anumit tip de muzică. Da, ei scriu *aici*, și despre acest aspect: „Muzica deosebită a însoțit mișcarea penticostală chiar de la început.” Dar eu nu doresc o mișcare penticostală, ci ca Duhul lui Dumnezeu să ne miște fără nici o influență din afară – să fie doar o influență de Sus. Nu muzică...

Este amintit chiar și Elvis Presley, care a fost membru al celei mai mari mișcări pentecostale. La ce le folosesc oamenilor toate aceste ritmuri?

Frați și surori, întrebarea mea este: a spus Dumnezeu vreodată „Vă voi face o mișcare pentecostală”? sau a spus El „și de unde li se zicea: „Nu sunteți poporul Meu”, li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!” Turnarea Duhului Sfânt a îmbrăcat Biserica nou testamentară cu putere, pentru ca aceasta să-și poată îndeplini slujba. Noi am amintit uneori aici, și nu ca să criticăm... dar punem o întrebare: ce predică domnii aceștia? Evangheliștii renumiți de la TV... I-ați auzit vreodată pe vreunul din ei predicând Fapte 2 așa cum este scris, cum a predicat Petru, cum a predicat Pavel? „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Noi nu numai că avem dreptul, ci avem datoria să verificăm totul cu Cuvântul, ca să vedem dacă lucrurile vin de la Dumnezeu.

Haideți să trecem la punctul important: în mesajul timpului de sfârșit totul va fi reasezat în starea de la început. Astăzi citit într-o carte de istorie a bisericii, despre subiectul botezului. Și acolo este spus clar, despre crezul roman de botez. Dar ce am de-a face eu, fratele Frank, cu un crez romano catolic de botez? Cuvântul n-a ieșit niciodată din Roma, ci din Ierusalim. Cum este scris în prorocul Isaia 2: „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului.*” Unde a fost turnat Duhul Sfânt? În Ierusalim, pe muntele Sion, acolo unde Domnul nostru a avut ultima cină cu ucenicii Lui. Acolo a avut loc turnarea Duhului Sfânt.

Noi spunem cu o durere mare în inimă că omenirea, și cei 389 de milioane, sunt conduși pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Unde este dreptul lui Dumnezeu pentru acești oameni care au dreptul să audă adevărul? Dar acum urmează punctul important; și vă rog să-mi permiteți să-l mai amintesc o dată pe fratele Branham: Dumnezeu l-a folosit într-un mod puternic. Voi toți cunoașteți cartea „Un om trimis de Dumnezeu”, scrisă de Gordon Lindsay – soția acestuia era de naționalitate germană. Când a mers

la școală ea nu știa suficientă engleză ca să țină pasul cu restul clasei. O chema Frida Schimpf. Eu am vorbit cu amândoi, dar mai ales cu sora Lindsay, această Frida Schimpf. Ea mi-a spus, și aceasta nu în doar câteva minute ci în discuții mai lungi... mi-a spus că aproape trei ani au călătorit cu fratele Branham. Pe vremea aceea Gordon Lindsay se ocupa de organizarea adunărilor cu fratele Branham. Și ea a mărturisit despre asta, și mai ales cum fratele Branham lua mâna stângă a pacientului... și ea a spus „De câte ori am fost acolo, și am văzut lucrul acesta, și semnul acesta supranatural apărea pe dosul palmei fratelui Branham!” Noi nu am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Dumnezeu mi-a dăruit privilegiul deosebit de a întâlni asemenea oameni care au fost martori oculari și au trăit aceste lucruri. Iar acum vine marea întrebare: de ce oamenii de felul acesta, care au experimentat lucrurile personal, n-au înțeles că nu era vorba despre un semn deosebit, ci Dumnezeu dorea să atragă atenția către ceea ce avea El de spus Bisericii. De aceea, în locul acesta noi punem mare accent pe vestirea adevărată și clară a evangheliei depline. Isus Hristos, Domnul nostru, rămâne în centrul vestirii noastre. Dumnezeu folosește slujitori și proroci, dar El însuși este Acela care mântuiește, care vindecă, și care dă descoperire prin har. O întrebare: n-ar fi trebuit ca toți acești mari evangheliști care și-au primit inspirația într-o adunare a fratelui Branham, să-și fi pus întrebarea „Ce învață omul acesta? Ce crede omul acesta?” Eu am făcut-o, și spun asta spre slava lui Dumnezeu: la 21 de ani, după prima adunare din Karlsruhe, am înțeles, am vrut să știu ce crede și ce învață omul acesta, pentru că vedeam că Dumnezeu era cu el. Am știut din 1955 că există diferite direcții și în cadrul evangheliei depline. Când am văzut însă confirmarea [slujbei fratelui Branham], mi-am pus întrebarea: ce crede și ce învață omul acesta? Pentru că vedeam că Dumnezeu era cu el. Și în 1958 am condus peste 4000 de km prin toată America ca să particip la o conferință internațională din Dallas, Texas, aveam un singur țel: să știu ce învață și ce crede omul acesta. Și Dumnezeu mi-a împlinit dorința. Și învățătura aceasta biblică, botezul acesta biblic, totul a fost întors înapoi la început. Și iarăși, pun întrebarea cu o mare

durere în suflet: de ce au trecut toți acești mari evangheliști pe lângă ceea ce a făcut și a spus Dumnezeu? De ce și-au înființat ei propria lor împărăție în Împărăția lui Dumnezeu? Acum ajungem la punctul care spune că Dumnezeu a pus în Biserica Lui diferite slujbe, și toți cei ce aparțin Bisericii lui Isus Hristos se vor lăsa zidiți, vor avea parte de fiecare slujbă pe care a dat-o Dumnezeu prin harul Său. Cu toții am citit în 1 Ioan 3, nu despre copii pentecostali, sau bapțiști, sau copii metodiști, ci, „*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!*” Noi am primit înfierea. Prin Fiul lui Dumnezeu, noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu am fost înfiați. Să citim din Osea, ca să avem legătura cu Noul Testament: Osea 1.9 „*Și Domnul a zis: Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul meu); căci voi nu sunteți poporul Meu, și Eu nu voi fi Dumnezeul vostru.*” Aceasta este încheierea unei perioade. Apoi începe a doua: cap. 1.10b „*Nu sunteți poporul Meu*”, *li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!”* Avem aici trecerea de la Vechiul Testament la Noul Testament. În Vechiul Testament Israel a fost poporul lui Dumnezeu, poporul legământului. În Exod 2, 3, și 4 când Domnul Dumnezeu I s-a descoperit lui Moise, și când i-a dat însărcinarea a spus: „*Lasă pe poporul Meu să plece...*” „*Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece.*” Doriți s-o citiți? Exod 4.22-23: „*Tu vei zice lui Faraon: „Așa vorbește Domnul: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească.*” Dar Israel nu a fost un fiu născut al lui Dumnezeu. Era născut după trup, dar nu după Duh. Adam a fost un fiu creat al lui Dumnezeu. Isus Hristos a fost Cel Zămislit, Fiul lui Dumnezeu zămislit prin Duhul. Și acum, „*Nu sunteți poporul Meu*”, *li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!”* Să citim aceasta din Rom. 9. Aici omul lui Dumnezeu arată despre ce este vorba în Biserica nou testamentară. Rom. 9.24 „*Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri, după cum zice în Osea: „Voi numi „popor al Meu”, pe cel ce nu era poporul Meu, și „preaiubită”, pe cea care nu era preaiubită. Și acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.*” Avem aici

Vechiul Testament și Noul Testament înaintea noastră. După cum Fiul lui Dumnezeu a fost Cuvântul făcut trup, după cum El a fost sămânța dumnezeiască, care a fost descoperită aici, în trup, tot așa trebuie ca fiecare copil al lui Dumnezeu, sau toți oamenii care doresc să devină copii ai lui Dumnezeu, trebuie să primească sămânța divină a Cuvântului, și prin lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt, fără multă muzică, ci sub directa influență a lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt ei trebuie să trăiască nașterea din nou prin har. Ceea ce ajută la o naștere nu este muzica, și nici vreun alt fel de atmosferă. Înainte de a se produce o naștere, în prealabil trebuie să fi avut loc o zămislire. Și asta ne amintește de Psalmul 2.7: *„Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit.”* Și apoi urmează nașterea. *„Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.”* De aceea citim mai ales în epistola lui Ioan *„oricine este născut din Dumnezeu, biruiește lumea”*. Frați și surori, noi nu ne putem permite să vă călăuzim pe lângă adevăr. Dumnezeu *„a trimis cuvântul Său și i-a tămăduit”*. Mai întâi vine Cuvântul, ca sămânță, apoi noi îl auzim, îl credem, și Duhul lui Dumnezeu vine peste noi, ca să lucreze în noi o viață nouă duhovnicească. *„Nu sunteți poporul Meu”, li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!”* Și Ioan scrie: *„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu.”* *„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă.”* Dar deja de pe acum suntem copii ai lui Dumnezeu, zămisliți prin Duhul Sfânt, născuți la o nădejde vie, prin puterea învierii din morți a lui Isus Hristos. Și de aceea noi am primit legătura cu Dumnezeu. Aceasta nu vine automat; trebuie să ne fie dată de Dumnezeu.

În Gal. 4 avem tema despre înfiere. Gal. 4.4: *„Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea.”* *„pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”* *Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu.”* Aceasta este împlinirea marelui plan de mântuire pe care l-a hotărât

Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. Ps. 2.12 „*Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră!*” Tatăl ni s-a arătat personal în Fiul. Dumnezeu era în Hristos, și a împăcat lumea cu Sine. Cuvântul din Romani 8 face parte din acest context. Rom. 8 – un cuvânt pe care-l cunoaștem foarte bine: v.14: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.*” Și în ce constă călăuzirea pe care ne-o dă Dumnezeu? Duhul lui Dumnezeu călăuzește în tot adevărul: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.*” El va deschide ochii lumii, „*va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.*” „*...vă va descoperi lucrurile viitoare. ...pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.*” Toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu vor fi călăuziți în Cuvânt, și atunci nu mai există împotrivire și obiecție ci o călăuzire prin Duhul. Simion, care a primit descoperirea că nu va muri până ce nu-L va vedea pe Hristos – Mesia, „*El a venit în Templu, mânat de Duhul*”, a luat în brațe pe copilul Isus, împlinirea celor vestite de proroci, și L-a ținut în brațe: împlinirea tuturor prorociilor, începând cu Geneza 3.15, până la Mal. 3. Aici vedem ce înseamnă să fii cu adevărat călăuzit de Duhul lui Dumnezeu: să fii călăuzit la locul în care se împlinesc făgăduințele lui Dumnezeu, să le poți lua în brațe. Ioan scrie: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, - pentru că viața a fost arătată...*” Ceea ce face Dumnezeu poate fi pipăit. Ce face Dumnezeu este o realitate dumnezeiască aici pe pământ. De ce trec oamenii pe lângă aceasta? Nădăjduiesc să mă ajute Dumnezeu să nu mă prăbușesc sub povara aceasta, sub această durere mare: oamenii sunt înșelați, ei cântă în Numele lui Isus, și totuși sunt ținuți în tradiții și nu li se dă drumul. Și atunci predicatorii sunt niște temniceri, care-i supraveghează ca nu cumva vreunul să scape. O, frați și surori, în Luca 4 este scris: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să ...propovăduiesc robilor de război slobozirea...să dau drumul celor apăsați.*” Crezurile și dogmele oamenilor îi leagă pe oameni de o biserică, de o religie; Cuvântul lui Dumnezeu eliberează, iar acela

pe care-l eliberează Fiul, este cu adevărat slobod. Și oricine aude cuvintele de pe buzele Domnului nostru, nu va mai asculta de ceea ce spun oamenii.

Am mai spus ce ni s-a întâmplat în Berlin în sâmbăta Paștelor. Dumnezeu a fost cu noi, unii au auzit predica și au fost binecuvântați prin aceasta, iar la sfârșit a venit la mine o soră mai în vârstă și a spus: „Frate Frank, te-am auzit la TV, și de fapt am venit ca să fiu botezată; însă am mers la pastorul meu și el mi-a spus că este scris „un Domn, o credință, un botez”, deci să nu mă mai botez odată.” Și voi știți ce a spus Martin Luther despre anabapțiști: „Blestemați să fie anabapțiștii.” Sora a vrut să vină ca să fie botezată, a ascultat predica, a fost copleșită, și la urmă a început să se plângă și să spună „Acum ce să fac? Mi s-a spus: „un singur botez.”” Da, un singur botez, sunt de acord cu asta, însă trebuie să fie botezul corect, trebuie să fie botezul biblic. Dacă cineva își vâra mâinile în apă de trei ori, și stropește puțin, acesta nu este un botez. Rom. 6.4: *„Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.”* Și sora a spus în cele din urmă „Frate Frank, sper că Dumnezeu îmi va mai da o șansă. Astăzi este prea târziu.” Când am auzit cuvintele „prea târziu”, m-a durut.

Frați și surori, nu mai discutați cu carnea și cu sângele. Ce puteau să răspundă toți cei ce-l urmau pe Ioan? Vă întreb! Ar fi putut vreunul din ei să spună de ce s-a pocăit, de ce a mers în Iordan? Ar fi dat din umeri. Dar în Luca Biblia spune că *„Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.”* Luca 7.27: *„El este acela despre care este scris: „Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.” Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.”* Acum urmează versetul important: 29: *„Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.”* Că putem explica sau

nu, important este ca atunci când sosește clipa și răsună mesajul lui Dumnezeu să nu întrebăm „De ce? Pentru ce?” ci să credem și să-l urmăm din toată inima recunoscând că acesta este lucrul pe care-l cere acum de la noi, Dumnezeu. Eu nu știu dacă cineva o fi întreat: „A mai fost așa ceva mai înainte?” Nu contează dacă a mai fost sau nu; important este ca noi să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent, fie că aceasta a mai avut sau nu a mai avut loc mai înainte. Multe lucruri se întâmplă pentru prima dată, apoi se repetă.

Frați și surori, în ceea ce privește lucrurile care se întâmplă în vremea aceasta, important nu este să întrebăm „De ce și pentru ce” ci să spunem „Domnul a poruncit-o, și eu vin prin credință și în ascultare și voi continua să merg pe calea aceasta în ascultare, până ce voi ajunge să văd împlinirea lucrurilor crezute.” Rom. 8 de la v. 14: *„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu...”* Ești tu călăuzit de Duhul lui Dumnezeu? Te mai sfătuiești tu cu carnea și cu sângele? Mai mergi tu la predicator ca să vezi ce părere are despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos? Ce mă interesează pe mine ce spune un predicator despre aceasta, sau un pastor sau un episcop? Nu mă interesează absolut deloc. Mă interesează numai ce spune sfânta Scriptură, ce învață sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi avem nevoie să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi spune aici în v. 15: *„Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!”* Numai fiii și fiicele lui Dumnezeu au parte de ceea ce a pregătit Tatăl ceresc pentru noi. Ce a vrut să spună Domnul nostru în Ioan 20.17 *„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.”*? Psalmul 89 – să citim, ca să vedem că totul este scris în Biblie, trebuie numai să găsim și să vedem, apoi să trăim. Ps. 89.26-27 *„El Îmi va zice: „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!” Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.”* El este Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Rom. 8.29. Tu unde te găsești în seara asta? Unde te așează Cuvântul lui Dumnezeu pe tine și pe mine? Unde ne așează în seara asta Cuvântul lui Dumnezeu? Credem noi biblic? Umblăm noi pe

urmele apostolilor și ale prorocilor? Învățătura și practica apostolilor a devenit modelul nostru, sau avem alte modele bisericești? Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Vezi să faci după chipul, care ți s-a arătat pe munte.*” O puteți citi în Evrei 8. Eu întreb acum: care este modelul meu? Dacă Biserica trebuie adusă înapoi, la început, și va fi adusă înapoi, atunci vestirea din Biserica primară, de pe vremea apostolilor, este modelul nostru. Fapte 2.38-41: „*Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.*” Apoi spune „*Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.*” Închipuți-vă că toți aceștia ar fi venit la Petru și el i-ar fi ținut fiecare în parte un studiu particular. Atunci botezul nici măcar n-ar fi putut avea loc. Când Dumnezeu ni se descoperă, și anume atunci când ne vorbește prin predică, și dacă noi credem predica atunci ceea ce a fost predicat ne va fi descoperit și în același timp Duhul Sfânt lucrează în noi credință și ascultare și nu mai întrebăm, ci mergem și suntem botezați așa cum a fost poruncit.

Am spus de multe ori și următorul lucru: dacă mai există împotrivire, atunci omul cel vechi încă n-a murit. Dacă cineva a murit, el nu se mai apără, nu se mai împotrivesc. El pur și simplu este pus în sicriu, și nu mai știe nimic. Apoi este îngropat. Dacă noi am fost cu adevărat răstigniți împreună cu Hristos, și am murit împreună cu El, dacă putem spune ca și Pavel în Gal. 2.19-20 „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.*” Atunci unde rămân argumentele? Totul pleacă dintr-o dată.

Și mai amintim și următorul lucru: fie în Fapte 2, fie în cap. 16, acolo unde a predicat și a botezat Filip, și apostolii au venit din Ierusalim ca să-și pună mâinile peste ei și să se roage pentru credincioși ca ei să primească Duhul Sfânt, apoi Fapte 10 - „*Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste*

toți cei ce ascultau Cuvântul.”.... Eu tocmai am terminat de răspuns la cele 32 de întrebări... Una dintre ele spune așa: „Nașterea din nou și umplerea cu Duhul Sfânt este aceeași experiență?” Noi am văzut-o în sfânta Scriptură: „*Trebuie să fiți născuți din nou.*” Apoi este Iacov 1.18: „*El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului.*” 1 Pet. 1.23 „*fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.*” Apoi citim despre umplerea cu Duhul Sfânt, despre îmbrăcarea cu putere de sus. Dar acesta este miezul: în Fapte 10 nimeni n-a trebuit să mai aștepte: totul s-a întâmplat într-o singură întâlnire: oamenii au devenit credincioși, au trăit neprihănirea, iertarea, harul, și botezul cu Duhul Sfânt – într-o singură întâlnire! Deci, să nu ne certăm dacă este sau nu este aceeași trăire, ci să ne cercetăm să vedem dacă am avut-o. Că ne-a fost dată dintr-o dată, sau pe rând, nu asta-i lucrul principal. Lucrul principal este să trăim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, și anume, să fim născuți din nou la o nădejde vie, și să fim umpluți cu puterea Duhului Sfânt. Am putea citi multe versete despre aceasta. Cel mai important mi se pare că este în Fapte 11, unde Petru, în Ierusalim, apără ceea ce s-a întâmplat între păgânii din casa lui Corneliu. Și aici avem o mărturie foarte clară despre ceea ce s-a întâmplat acolo. Fapte 11.14: „*care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.*’ Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început.” „**ca și peste noi la început** când a fost turnat Duhul Sfânt în ziua Cincizecimii.” „*Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: ,Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.*’” Ne amintim aceste cuvinte? Au fost spuse de Ioan: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*” Apoi v. 17: „*Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă*” „*același dar, ca și nouă care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?*” Da, vă rog să nu vă împotriviți lui Dumnezeu! V. 18 „*După ce au auzit aceste*

lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.”

Haideți să facem un rezumat al lucrurilor spuse azi. Acum o sută de ani a fost turnat Duhul Sfânt, prin care lumea a fost iarăși mișcată și cuprinsă în lucrarea supranaturală prin Duhul lui Dumnezeu. Începutul a fost greu, respingerea a fost mare, au avut loc și deviații. Dar Dumnezeu n-a renunțat, ci a făcut un început nou în 1946 – n-au fost numai daruri de vorbire în limbi și prorocie, ci darul credinței, darul minunilor, toate aceste daruri așa cum sunt enumerate în 1 Cor. 12 și 14 – aceste daruri au fost restituite. Dumnezeu a călăuzit într-un asemenea fel încât înaintea revenirii lui Isus Hristos totul este reșezat în starea originală.

Și noi acum privim în urmă la 40 de ani de pregătire, 40 de ani de răspândire a evangheliei veșnice, mesajul original al lui Dumnezeu, al lui Isus Hristos Domnul nostru, a lucrării încheiate de răscumpărare, a tot ceea ce învață sfânta Scriptură. De aceea eu cred că noi ne aflăm acum la trecerea la un alt început. Cum am spus-o mai înainte: nu știu cum și nu știu când, dar știu că Dumnezeu este pe tron și El Își va încheia lucrarea cu Biserica.

Frați și surori, s-o mai subliniem odată... O întrebare sună așa: „Care este asemănarea dintre Israel și Biserică?” Trebuie știut că evreii, toate cele 12 seminții, nu așa cum spune învățătura „British Israel”, că 10 seminții s-au pierdut... Când cele două seminții și jumătate au fost duse în robie, s-au întors numai două seminții și jumătate. Iar când au fost duse în robie zece seminții, toate zece s-au întors. Totul este în această *carte*, însă iată care este punctul principal: din toate cele 12 seminții... (în câteva zile îl vom întâlni pe fratele nostru Z., și el spune direct: „Eu fac parte din seminția lui Levi.”) Ei știu din ce seminție fac parte. Ei o știu, și cu toții sunt acolo. De ce sunt acolo toate semințiile? Pentru că în Apoc. 7 este scris că 144.000 (12.000 din fiecare seminție) vor fi pecetluiți în timpul slujbei celor doi martori. Dumnezeu veghează, desigur, asupra Cuvântului Său. Cine vrea să-L ajute? Important este că El ne poate ajuta pe noi toți, și anume: așa cum evreii din toate cele 12 seminții s-au întors din 143 de țări, în țara părinților lor, în țara

făgăduinței, ca atunci când va sosi ei ceasul să aibă parte de împlinirea făgăduințelor care le-au fost date lor... Cum este cu noi? Și noi trebuie să fim chemați afară din toate cele 347 confesiuni și părtașii creștine, trebuie să ieșim și să intrăm în Cuvântul făgăduinței pentru vremea aceasta, pentru a avea parte de împlinirea lucrurilor făgăduite de Dumnezeu. Acesta este adevărul adevărat. De aceea, vestirea trebuie pusă pe sfeșnic, și toți oamenii trebuie să ajungă să cunoască ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi. Credeți evanghelia cu toate făgăduințele, credeți Cuvântul prorociei așa cum ne-a fost lăsat. Să citesc toate textele în care se vorbește despre întoarcerea Israelului? Noi am spus de asemenea că în 7 mai 1946, când Ierusalimul era sub mandat britanic sub conducerea generalului generalul Allenby, s-a fluturat deja steagul pe hotelul „Împăratul David”. Hotelul „Împăratul David” a fost primul hotel în care am stat în Ierusalim, în 1964 – acolo unde a fost Ben Gurion, acolo unde s-a făcut istorie.

Frați și surori, noi avem un privilegiu așa de mare că trăim acum, cu ochii deschiși, cu descoperire biblică, cu Cuvântul prorociei care ne luminează ca o lumină într-un loc întunecos. Au trecut mulți ani. Vremea este foarte, foarte aproape. Fie ca Domnul Dumnezeu să ne dea harul să credem așa cum spune Scriptura, și să avem parte de ceea ce făgăduit Dumnezeu, și face El chiar acum. Am din nou rugămintea să nu vă sfătuiți cu carnea și cu sângele: cercetați Scripturile, căci Scriptura mărturisește despre tot ceea ce credem noi. Eu n-aș îndrăzni să cred sau să predic ceva ce nu se află scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul a devenit o candelă pentru pașii noștri, și acum toți cei ce au urechi ca să audă ceea ce spune Duhul bisericilor, vor auzi. Ei vor auzi, vor crede, și le va fi descoperit prin harul lui Dumnezeu, Cuvântul și voia lui Dumnezeu. Dumnezeul Atotputernic a vegheat asupra Cuvântului Său și în vremea noastră, și ne-a chemat afară, și ne-a vorbit, și prin aceasta noi am recunoscut că am căpătat har înaintea Lui, ne-am părăsit căile noastre, învățăturile noastre, convingerile noastre... Noi ne-am întors la Domnul; *„el va întoarce inima copiilor spre părinții lor...”*

– înapoi la început. Lăudat și binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeu nostru.

Acum, o întrebare: sunteți voi convingși înaintea lui Dumnezeu că El, prin Cuvântul Său, ne-a descoperit ultima parte din planul de mântuire? Spuneți „Amin”. Așa și este. Sunteți voi convingși că Dumnezeu ne aduce în concordanță cu Cuvântul și cu voia Lui? Spuneți „Amin”. Așa și este. Nu „unitate în diversitatea religiilor și a confesiunilor”, ci „*Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una.*” În locul acesta noi avem dreptul să credem așa cum spune Scriptura. Să spună toți despre noi ce vor să spună: ei oricum o fac. Dar noi credem așa cum spune Scriptura, și-i mulțumim lui Dumnezeu pentru respectul sfânt pe care ni l-a pus în inimi. A Dumnezeului Atotputernic să fie lauda, cinstea și slava acum și în veci. Amin.

Să ne ridicăm și vom cânta cântarea „Așa cum sunt...” și după aceea ne vom ruga. [...]

Ne închidem ochii și ne deschidem inimile. Suntem în prezența lui Dumnezeu. Azi dorim să ne rugăm pentru toți cei ce doresc să-și închine Domnului viața lor. Dați-mi voie să întreb dacă este cineva în mijlocul nostru, care dorește să-și dedice viața Domnului. Ridicați mâna. Da. Pretutindeni, se ridică mâinile. Cine are o dificultate duhovnicească, vă rog să ridicați mâna... Dacă nu înțelegeți ceva, și lucrul acestea vă creează probleme... Dumnezeu să vă binecuvânteze! Cine are necazuri în trup, și are nevoie de vindecare? Cine are nevoie de eliberare? Cine mai este legat în vreun fel? Dumnezeu vede mâinile. Dumnezeu vede toate inimile. Noi suntem atât de recunoscători că este scris că „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” Ceea ce a făcut El odinioară, mai face și azi. El a făgăduit: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” Și este scris „*Domnul lucra împreună cu ei, și întârea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau.*” El îl confirmă și azi, prin harul Său. Să credem din toată inima.

Însă lucrul principal... Câți doresc să aibă claritate deplină prin Duhul lui Dumnezeu, asupra planului de mântuire al

Dumnezeului nostru? Desigur...noi toți ne putem ridica mâinile. Cu toții dorim lucrul acesta.

Să ne rugăm împreună: Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău. Îți mulțumim că ne vorbești față-n față; că ne vorbești Cuvântul vieții, cuvinte cu putere, cuvinte de descoperire. Doamne iubit, lucrează după dorința Ta cu noi, în întreaga Europă, în toată lumea... în America de Sud. Binecuvântează. Doamne iubit, cheamă-Ți afară poporul! Fă lucruri mari în biserica Ta. Descoperă-Te într-un chip supranatural. Ție, Dumnezeul Atotputernic, să-Ți fie adusă cinstea. Doamne iubit, tu ne-ai pus în fața ochilor noștri o biserică model, dar tu ai făcut totul. Fă azi în noi toți ceea ce ai făcut atunci. Aleluia. O, Dumnezeule, aleluia. Dumnezeule mare... Dumnezeule mare... Aleluia. Slavă Ție.

Lăudați pe Domnul. Slăviți puterea sângelui Său, a Cuvântului Său, a Duhului Său. Mulțumiți lui Dumnezeu, cântați laude Domnului. Aleluia. Tot ce are suflare de viață să laude pe Domnul!

Să cântăm „Tu ești vrednic.”

Predica de la Krefeld Duminică, 07 mai 2006, 10.00

Ewald Frank

[Se cântă...] Slavă Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul Său. Mulțumiri pentru privilegiul pe care-l avem de a ne aduna fără să fim deranjați, și mulțumiri să-I fie aduse pentru oamenii pe care El i-a putut chema, care-L ascultă și care răspund la ceea ce spune El. Și noi credem că în timpul acesta facem parte dintre cei care au înțeles despre ce este vorba acum în Împărăția lui Dumnezeu, și prin har am primit înțelegerea planului de mântuire al Dumnezeuului nostru. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite sau niște răstălmăciri, ci avem Cuvântul proiecției ca orientare.

Astăzi mulți ne trimit salutări: fratele Walstrem, din Copenhaga, fratele Moutiqua, fratele Daniel, fratele din Nairobi, fratele Nbye – toți ne salută. Noi suntem uniți unii cu alții și cu Domnul. De asemenea vă transmitem salutări din întreaga Europă...

Apoi, așa cum am făcut-o deja și ieri seară, am dori să spunem bun venit mai ales fraților și surorilor din Slovacia, care au făcut efortul de a închiria un autobuz ca să vină aici la adunări. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Pentru voi este o jertfă, dar spuneți-mi ce se poate compara cu sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu? Dumnezeu a spus prin prorocul Amos că va trimite o foamă după Cuvântul Său, și oamenii vor alerga de la o mare la alta ca să audă cuvintele lui Dumnezeu. Fiți binecuvântați în Numele Domnului. Vrem să subliniem că atunci dacă oamenii călătoresc 1600 de km, atunci lucrul acesta trebuie apreciat; și noi știm că au făcut-o pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

De asemenea, pe cei din Republica Cehă, de pretutindeni, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Din Italia, Elveția, Austria, Franța...din țările africane, din Belgia, de pretutindeni. Noi transmitem salutări din locul acesta, în întreaga lume, mai ales celor ce azi sunt în legătură cu noi și ne ascultă pe Internet.

Am apoi o rugămintă: noi aici la Centrul de Misiune să avem grijă ca părinții să-și supravegheze copiii. În casa lui Dumnezeu este o rânduială și în ceea ce privește lucrurile firești. Nimeni să nu deranjeze pe cineva, ci să existe o armonie. Cel mai mic deranj poate să influențeze armonia.

Apoi știți cu toții, căci cu voia lui Dumnezeu mâine la ora 5 de dimineață vom pleca la aeroport, ca să zburăm în Israel, unde vom fi în următoarele două săptămâni. Noi iubim Israelul, poporul lui Dumnezeu; și ne vom gândi și la voi în timpul acesta. Ne bucurăm că vom fi 52 de persoane care vom merge. Cei care rămâneți aici să nu fiți supărați, puteți veni cu noi data viitoare, dacă Domnul întârzie. Dacă Domnul întârzie...

Azi dorim să spunem câteva lucruri ... Noi am înțeles că am ajuns într-un timp foarte serios, când pe piața religioasă este o ofertă uriașă de învățături și răstălmăciri omenești. Noi spunem acest lucru mai ales pentru toți cei cărora le-a fost încredințată vestirea în lumea întreagă – frații noștri pot să aprecieze cel mai bine acest lucru - fratele Didier și toți frații care au o slujbă în diferite țări. Ei știu ce distrugereri au provocat răstălmăcirile din cadrul mesajului...câte dezbinări și direcții au apărut. Eu am știut acest lucru de mulți ani. Dar săptămâna trecută am primit patru CD-uri din SUA. Și frați care l-au cunoscut pe fratele Branham mărturisesc că el va învia și se va întoarce și va avea o slujbă în cort și atunci va începe tragerea a treia, și atunci se va împlini tot ceea ce încă nu s-a împlinit. Eu îi cunosc pe frații aceștia. Într-adevăr te doare când vezi cum sunt răstălmăcite afirmațiile fratelui Branham. Am tipărit peste 80 de pagini dintr-un singur CD... și acum urmează lucrul cel mai rău: Isus Hristos nu este amintit nici măcar o singură dată. Numai „profetul, Branham” ș.a.m.d. Este pur și simplu o catastrofă, o stare pe care n-o mai poți suporta decât dacă Dumnezeu ne ajută. Noi credem că slujba fratelui Branham s-a încheiat, altfel Dumnezeu nu l-ar fi putut lua acasă. El a făcut anumite afirmații și a avut mari așteptări în ceea ce privește lucrurile pe care le va face Dumnezeu – noi admitem lucrul acesta. Dar este o mare diferență între așteptarea lucrurilor pe care le va face Dumnezeu și întrebarea:

este vreo făgăduință în sensul acesta în Cuvântul lui Dumnezeu? Și dacă nu există nici o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu poate fi nici o împlinire. De aceea, noi, în acest loc suntem legați de Dumnezeu și de Cuvântul Său...și nu ne vom cere niciodată scuze pentru acest lucru... Dar toți acești frați, fie c-o spun cu voce tare sau mai în șoaptă, mă acuză de două lucruri: prima acuzație este că eu nu recunosc faptul că Apocalipsa 10 s-a împlinit prin slujba fratelui Branham. Aceasta este principala acuzație: fratele Frank refuză să predice că Apoc. 10 s-a împlinit deja. Cum pot să spun eu că Apoc. 10 s-a împlinit, dacă lucrurile conținute acolo sunt la viitor? Și sunt descriși acolo cei șapte îngeri cu trâmbițele și cele șapte urgii care vor veni atunci, și care n-au nimic de-a face cu cei șapte îngeri ai bisericii care sunt pomeniți în Apoc. 2 și 3. Trebuie să putem rânduiri biblic toate lucrurile, mai ales în ceea ce privește Cuvântul prorociei. Eu știu că fratele Branham s-a referit la acest text. Și numai pe acest CD sunt circa 400 de citate din 200 de predici unde ei pun unele lucruri în gura fratelui Branham... Noi trebuie să lăsăm toate lucrurile așa cum sunt. Trebuie să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. Dar să fie spus aici: numai dacă există o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci poate să existe și o împlinire a ei. Dacă vine un frate și spune „Fratele Branham mi-a spus: tu ești un pilot și mă vei duce cu avionul tău din oraș în oraș” și același om spune „De 36 de ani am avionul acesta. În 1977 am sperat că fratele Branham va învia.” Și apoi spune „Dar acum a sosit timpul. Acum îmi voi lustrui avionul, și voi aranja totul astfel ca atunci când va învia fratele Branham, să-l pot duce.” Dar la mine nu țin asemenea lucruri! Nu cu mine! Nu cu mine! Eu sunt legat de Cuvântul lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie, și Dumnezeu nu retractează nimic din ceea ce a făgăduit. Dar El nu este răspunzător pentru ceea ce oamenii au înțeles greșit în închipuirea lor, dând celorlalți speranțe false.

Încă o remarcă: gândiți-vă o clipă: fratele Branham a văzut un cort. A văzut că oamenii au venit în acest cort și au avut loc vindecări extraordinare. Iar acum vedenia aceasta despre cort este adusă în legătură cu faptul că toți cei ce fac parte din Mireasă trebuie să treacă prin cort ca să fie transformați. La mine nu ține!

Sfânta Scriptură învață clar, chiar foarte clar: la revenirea Domnului vor învia morții în Hristos, și nu va mai fi nevoie de nici un apostol și de nici un proroc: trâmbița lui Dumnezeu va suna, și glasul arhanghelului, și însuși Domnul va coborî – nu o învățătură, nu o părere: El însuși va coborî și vor învia cei morți în Hristos, iar noi ce vom fi vii în Hristos la vremea aceea, vom fi schimbați. Pentru mine este o mare durere; eu am petrecut peste 40 de ani ca să predic evanghelia veșnică, să împărtășesc cu omenirea tot planul lui Dumnezeu, iar rezultatul va fi o biserică Mireasă fără pată și fără zbârcitură, care nu poate fi înșelată, dusă în rătăcire și mințită, ci ea va fi zidită prin Cuvântul adevărului, și va fi și sfințită prin Cuvânt, prin har.

A doua acuzație care mi se aduce este: „Uitați-vă la familia lui!” În această legătură am de spus următoarele: trebuie să fii cel puțin atât de sincer și să citești Iov 1 și 2. Nu Iov s-a nimicit pe sine sau familia lui. Satana a plecat din prezența Domnului și a făcut toată distrugerea – nu Iov. Și nu Iov s-a dus la soția sa să-i spună „*Blestemă pe Dumnezeu, și mori!*” Ci soția lui a venit la el și a spus „*Blestemă pe Dumnezeu, și mori!*” Dacă trebuie să trecem prin astfel de încercări, atunci cerem cel puțin respect față de Dumnezeu care a dat o însărcinare care nu poate fi schimbată. Eu nu spun asta în numele meu, ci o spun în Numele Domnului, și mă refer cu asta la răspunderea mea pentru întreaga Biserică a Dumnezeului Celui viu, din timpul acesta.

Să ne ridicăm și să citim un Cuvânt al lui Dumnezeu: 1 Tim. 6.13-16: „*Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea veșnică! Amin.*”

Citim și din Apoc. 22.6-7: „Și îngerul mi-a zis: „Acele cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeuul duhurilor prorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând. - Și iată, Eu vin curând! - Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” V. 16-17: „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață. Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”

Și Apoc. 1.1-3: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, - care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”

Tată ceresc, noi privim spre tronul harului cu inimi mulțumitoare pentru Cuvântul Tău scump și sfânt pe care ni l-ai lăsat. Îți mulțumim că ne-ai dăruit o legătură directă cu Tine, dându-ne acces în sfânta sfintelor, ca Tu să ne poți vorbi prin Cuvântul și descoperirea Ta. Azi Te rugăm Doamne iubit, Tu care Ți-ai vărsat sângele pentru biserica Mireasă, cheam-o afară, separ-o, ai milă de toți aceia pe care i-ai rânduit înaintea întemeierii lumii ca să vadă slava Ta. Dăruiește-ne har ca să împărțim drept Cuvântul, să rămânem în învățătura Ta și să nu trecem peste mărturia Scripturii, ci să rămânem în aceasta. Dumnezeuule mare, a Ta să fie închinarea și lauda, pentru tot. Îți mulțumim de asemenea pentru că a fost deschisă cartea pecetluită și noi am primit o privire de ansamblu și ne-ai descoperit toate tainele Împărăției lui Dumnezeu. Ție, Dumnezeuul Atotputernic să-Ți fie adusă lauda, cinstea și slava, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. „Tu ești vrednic...” [...]

Puteți lua loc. Acum, pe scurt, să reamintim lucrurile despre care am vorbit ieri seară, cei 100 de ani care au trecut de la

începutul mișcării pentecostale. Am citit din *Idea Spektrum*, și am arătat că în prezent sunt 589 de milioane de oameni care declară că ar face parte din mișcarea pentecostală și carismatică. Întrebarea noastră a fost: dar cine stă de partea Domnului, cine stă de partea Cuvântului lui Dumnezeu, cine stă de partea făgăduințelor date de Dumnezeu pentru acest timp? În 1954 fratele elvețian Leonard Steiner a scris o carte despre mișcarea pentecostală și l-a amintit și pe fratele Branham pe câteva pagini. El a publicat în cartea sa și fotografia fratelui Branham. Fratele Branham a intrat în istoria internațională a mișcării pentecostale. Acest frate Steiner a scris așa pe pag. 106: „Cea mai mare mișcare de vindecare din mai 1946 – din nou o mare mișcare evanghelică a apărut în America de nord. Cel mai renumit dintre acești evangheliști este William Branham.” În continuare el scrie despre anul 1946. „În anul 1946 a avut loc și întâlnirea cu niște bărbați care în timpul ce a urmat au avut o slujbă asemănătoare cu a fratelui Branham.” Este amintit G. Lindsay, A.A. Allen, Grant, și cine a mai fost – Jeffrey. Dar acum omul acesta scrie despre ceea ce i-a fost spus fratelui Branham în 7 mai 1946. El scrie despre însărcinare și despre ceea ce cuprindea această însărcinare care i-a fost adresată fratelui Branham în 7 mai 1946. Azi noi suntem din nou în 7 mai, și-I mulțumim lui Dumnezeu dar nu numai pentru această amintire ci și pentru rezultatul acestei slujbe în viețile noastre.

Fiți sinceri: dacă am fi cunoscut data nașterii Domnului nostru nu ne-ar fi ajutat la nimic, dacă noi nu am fi trăit personal răscumpărarea, dacă n-am fi primit tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. La fel a fost cu toți prorocii, cu toți apostolii. Trimiterea și însărcinarea lor a avut un rezultat în viețile noastre numai dacă am înțeles și am crezut prin harul lui Dumnezeu că ei au fost bărbați trimiși de Dumnezeu, despre care Domnul nostru spune „*Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine*”. Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că nu l-am auzit pe fratele Branham ci l-am auzit pe Domnul Dumnezeu care ne-a vorbit prin Cuvântul Său.

În aceste trei locuri din Apocalipsa am citit care este punctul principal despre care este vorba de fapt. Dumnezeu Și-a folosit întotdeauna slujitorii Săi, și când pe pământ s-a întâmplat ceva

supranatural, Dumnezeu a vorbit din cer. Dumnezeu întotdeauna a permis ca cerul să coboare atunci când s-au dat făgăduințe, și mai ales atunci când făgăduințele și-au găsit împlinirea. Așa a fost în tot Vechiul Testament. Cel mai bun exemplu este Avraam – Gen. 18: Domnul însuși a venit în chipul unui bărbat, împreună cu doi îngeri și l-a vizitat pe Avraam, au stat la aceeași masă, a mâncat și a băut cu el, apoi a dat făgăduința: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.*” Domnul a venit personal, l-a vizitat pe prorocul și slujitorul Său Avraam, atunci când a fost dată făgăduința principală. Și noi toți știm că Isaac a fost un simbol spre Hristos, fiul lui Avraam. Așa este numit El în Mat. 1.1, Efes. și Gal. – fiul lui Avraam.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a vestit deja, în domeniul firesc, ce se va întâmpla în domeniul supranatural. Apoi, în cele din urmă, când au fost date ultimele descoperiri, Dumnezeu Și-a trimis îngerul ca să-i arate robului Său Ioan ce se va întâmpla. Și aici avem rânduiala divină: avem cele patru evanghelii în care se vorbește despre nașterea Domnului nostru, despre viața Lui, despre slujba Lui, până la înălțarea Sa la cer. Iar la sfârșitul lui Luca 24.48-49, Domnul nostru poruncește ucenicilor: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” De asemenea în Fapte 1.8. Când s-a împlinit timpul, cerul s-a deschis și s-au împlinit făgăduințele date de Dumnezeu în tot Vechiul Testament, mai ales prin prorocul Isaia și apoi prin Ioel: „*În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.*” Avem apoi cartea Faptelor ca un model despre ceea ce se întâmplă în și prin Biserică, când este turnat Duhul Sfânt. Aceasta este atunci o biserică vie, care este în slujba Domnului. EL este Capul, iar noi suntem mădularele. Și aceasta ne-a fost dată ca mărturie: mai întâi, în ziua turnării Duhul Sfânt toți oamenii din 16 naționalități diferite au auzit și au înțeles lucrurile care au fost spuse, în propria lor limbă. Și apoi mirarea: „*Toți aceștia care vorbesc, nu sunt Galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut?*” Aici este punctul pe care vreau să-l subliniez din nou: Dumnezeu ne

vorbește întotdeauna în limba noastră. Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate traducerile, și vă spun și de ce: ca să nu se poată ivi nici o înțelegere greșită, Duhul descoperă fiecăruia Cuvântul original în propria-i limbă. Noi toți știm, și de asemenea cei care vorbesc mai multe limbi, știm cât este de greu să exprimi lucrurile în altă limbă. Însă Duhul Sfânt aduce totul în fiecare limbă în modul corect. Însă descoperirea, accesul, trebuie să fie lucrat în noi. Noi trebuie să avem această trăire și să primim această legătură personală cu Dumnezeu.

Avem, așa cum am amintit, mai întâi cele patru evanghelii, apoi cartea Faptelor cu însărcinarea dată Bisericii, și cum aceasta este îndeplinită în și prin Biserică. Noi vedem exact cum s-a procedat: s-a vestit evanghelia și toți cei ce au crezut au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Acesta a fost modelul bisericii primare. Și aș dori să întreb cine este omul care-și ia dreptul să schimbe modelul original? Numai un duh antihrist poate să facă acest lucru. Duhul lui Hristos ne călăuzește în Cuvântul lui Hristos, care locuiește din belșug în noi, și anume, cu aceeași descoperire care a fost dată la început. Gândiți-vă o clipă: dacă același Duh Sfânt care a fost în Petru, Iacov, Ioan, Pavel, este astăzi peste noi, atunci noi vom predica același lucruri, vom crede la fel și vom trăi aceleași lucruri așa cum s-au întâmplat și atunci; pentru că Isus Hristos este același ieri și azi și în veci. Despre ce este vorba acum? Este vorba despre aducerea înapoi la starea originală. Și haideți s-o spunem cum este: noi nu putem rămâne în învățăturile și convingerile noastre moștenite și să facem din locul acesta un loc de discuții. Aici trebuie să punem totul deoparte și să ne lăsăm învățați de Dumnezeu conform Scripturii care zice „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu.*” Nu un studiu în diferitele școli biblice, ale diferitelor culte, ci să fim învățați în școala Împărăției cerului așa cum a spus Domnul nostru despre aceia pe care El însuși i-a chemat. Puteți citi în Mat. 23.34: „*De aceea, iată, vă trimit proroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omori și răstigni...*” Deci, Domnul a trimis, El mai trimite și astăzi, dar acest Cuvânt este scris după cele șapte muștrări adresate cărturarilor și fariseilor, care sunt socotiți ca

făcând parte din categoria celor fărădelege, în v. 28. Și trebuie să ținem minte cuvântul „fărădelege”. Antihristul, în 2 Tes. 2 este numit „omul fărădelegii”, „omul păcatului” care „*care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.*” Însă în același fel, în Mat. 7, toți carismaticii și toți penticostalii sunt încadrați în aceeași categorie cu acest om al fărădelegii. Și acest lucru trebuie știut: oricine nu se supune sub mâna tare a lui Dumnezeu, și rămâne în doctrina antihristică despre dumnezeire și botez, hulește pe Dumnezeu și slava lui Dumnezeu, hulește pe Dumnezeu și Cuvântul Său. Cu buzele fiecare poate mărturisi ce vrea – nu folosește nimănui, și nu-i va folosi nici în ziua când Domnul se va socoti pentru ultima oară, și când toți carismaticii se vor arăta înaintea Lui. La ce folosește dacă citim aici despre 589 de milioane de oameni? 589 de milioane de oameni au rămas în învățătura Romei, pe cărările lor personale, și calcă în picioare ceea ce face Dumnezeu în acest timp, și ceea ce ne vorbește El prin Cuvântul Său, și numesc aceasta o erezie. Ce este o erezie? Ceea ce a învățat Isus Hristos și apostolii? Nu! Aceasta este adevărata învățătură a Scripturii. Erezie este ceea ce nu este în concordanță cu Scriptura. Însă, ascultați judecata Domnului nostru: Mat. 7.21 „*Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.*” Ce a spus Domnul nostru? „*Cine este mama Mea, și care sunt frații Mei?*” Și EL însuși a dat răspunsul: „*oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.*” Atunci El este cel întâi născut dintre mai mulți frați, și noi am primit de asemenea dreptul de întâi născuți, pentru că am fost născuți din nou la o nădejde vie. Și cu aceasta avem făgăduința Domnului nostru, că EL va fi cu noi.

V. 22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne!*” Numai „Doamne” ar fi fost suficient. Eu așa cred. Nu trebuie spus „Doamne, Doamne!” Dacă s-ar fi spus „Doamne Isuse Hristoase”, și așa ar fi fost bine. „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos*

noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”” Aici este o listă minunată – ai putea fi chiar impresionat: ei au fost „mari bărbați ai lui Dumnezeu”. Au avut adunări mari, s-au bucurat de popularitate și de succes. Și aici este punctul principal: dacă oamenii cred, atunci Dumnezeu confirmă Cuvântul, nu-l confirmă pe cel ce predică Cuvântul. Oamenii au dreptul să creadă Cuvântul lui Dumnezeu. Însă oamenii aceia se lăudau. Ei nu au atribuit lui Dumnezeu lucrurile care s-au întâmplat, ci lor înșiși. „*N-am prorocit noi, n-am scos noi draci, n-am făcut noi...*” Dar noi spunem: Dumnezeu a făcut! Dumnezeu a vindecat, Dumnezeu a mânuit, Dumnezeu a binecuvântat – și despre asta este vorba.

V. 23: „*Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”*” Acești domni sunt așezați pe aceeași treaptă cu „omul fărădelegii”. Și acolo le și este locul. Pentru că prin ceea ce fac ei duc în eroare masele de oameni. Și, frați și surori, eu nu știu cât timp vom mai putea vorbi despre aceste lucruri, însă noi am înțeles, și se poate citi în asemenea publicații cum și mișcarea pentecostală lucrează împreună cu toate bisericile, și de asemenea cu biserica Catolică. Ei lucrează împreună la toate nivelurile, oriunde există posibilitatea aceasta.

Frați și surori, trebuie să am grijă să nu spun prea mult. Dar un lucru trebuie să fie clar: Domnul cheamă acum afară; are loc o separare a poporului Său, în toate popoarele, națiunile și limbile – oameni care-L respectă pe El și Cuvântul Său ca autoritate finală, care se supun sub mâna Sa cea tare și care primesc Cuvântul Său ca singurul model valabil, punându-l în practică prin credință și ascultare. Să citim din Coloseni 1, ca să vedem ce ne-a dăruit Domnul prin harul Său. Și dorim să vedem acum din nou unde ne aflăm: Col. 1.1-3: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către sfinții și frații credincioși în Hristos, care sunt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus...*” Un

Domn, o credință, un botez... „să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.” De la v.9: „De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui...” Frați și surori, Biserica separată nu este mingea de ping-pong a dușmanului, ci este stâlpul și temelia adevărului, cum a scris Pavel în 1 Tim. 3.15. Încă de la început „Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte.”

Apoi Pavel scrie „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei.” Eu cred că în timpul serii s-a făcut lumină. S-a făcut lumină înainte de miezul nopții. Dumnezeu ne-a dăruit suficientă lumină prin harul Său. El ne-a luminat calea pe care putem umbla prin harul Său.

Aici, în 1 Tes. 5.4 este scris: „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.” Deci să rămânem în Cuvântul adevărului, pentru ca omul dinăuntru să fie întărit iar omul cel vechi să fie dezbrăcat.

Și aș dori să citesc din Galateni 5, și nădăduiesc că am înțeles cu toții că o întoarcere la Dumnezeu trebuie să fie o trăire totală cu Dumnezeu. Așa cum spune o poezie germană: „Nu este suficient să fii răscumpărat pe jumătate / Biblia noastră învață despre o răscumpărare deplină / Așa cum o făgăduiește Cuvântul lui Dumnezeu”. Nu așa cum i-a spus o mamă „credincioasă” fiicei sale: „Poți fi credincioasă duminica, dar te rog, nu toată săptămâna.” Da... Nu! Nu se poate așa ceva. Dumnezeu dă întotdeauna har: o adevărată

întoarcere la Dumnezeu, indiferent când are loc, este pentru totdeauna: luni, marți... miercuri, duminică și pentru totdeauna. Deci, „pe deplin pentru Isus, pe deplin pentru Isus” – cum spune o poezie germană. Să credem fiecare Cuvânt, să-l primim, și să-l vedem împlinit în viețile noastre.

Gal. 5 este o avertizare pentru noi: de la v. 16: *„Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească poștește împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.”* Iar acum urmează soluția problemei: *„Dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege. Și faptele firii pământești sunt cunoscute, și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”* Deci, aici avem o oglindă în care putem privi. Și azi, în locul acesta putem trăi harul lui Dumnezeu, iertarea lui Dumnezeu, puterea de transformare a lui Dumnezeu. Nimeni nu trebuie să plece azi de aici așa cum a venit. Azi putem trăi totul, în prezența lui Dumnezeu: o eliberare totală, să fim eliberați de toate, de orice vrăjitorie, de orice pretenție pe care o poate avea Satana asupra vieților noastre. Chiar și de răzvrătire... putem fi eliberați de tot. Noi suntem deja eliberați, însă trebuie s-o primim prin credință. Și ne adresăm tuturor celor ce sunt adunați aici în acest loc: noi nu-l cercetăm pe celălalt, ci ne uităm personal în oglinda Cuvântului, întrebându-ne cât de mult am dezbrăcat omul cel vechi, și cât de mult ne-am îmbrăcat cu omul cel nou *„făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”*

Apoi continuă de la v. 22: *„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și*

poftele ei. ”Avem aici oglinda, și am înțeles frați și surori, că harul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu lucrează și în noi, nu numai ca să ne învețe, sau ca să ne dăruiască o privire de ansamblu prin Cuvântul prorociei, ci lucrarea lui Dumnezeu să aibă loc în noi prin puterea sângelui Mielului, prin puterea Cuvântul lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt... Noi am citit-o deja: este roada Duhului, nu sunt roade pe care le producem noi, ci roade pe care le lucrează Duhul lui Dumnezeu în voi, în viața cea nouă. Și prin aceasta, gândirea și caracterul lui Isus, al Celui Întâi născut dintre mai mulți frați este manifestat în toți frații și surorile prin harul Său. Și atunci nici noi nu mai avem nimic împotriva altora, nici o acuzație, nici o afirmație nedovedită. Conform Scripturii, Rom. 8, *„Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu?”* Aici este Hristos, care ne socotește neprihăniți! El a înviat pentru neprihănirea noastră. Și El a realizat atât de desăvârșit lucrarea de răscumpărare, încât nu a mai rămas de făcut nimic.

Dați-mi voie să citesc din Col. 1.21: *„Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină”* prin sângele Mielului, prin lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea Golgotei, care a avut loc odată pentru totdeauna. Noi am citit-o: s-a întâmplat ca noi să fim aduși la Dumnezeu, ca să fim împăcați cu Dumnezeu, să ne fie rezolvată problema întregii noastre vinovății, să ne fie iertate toate păcatele; zapisul cu poruncile este rupt în bucăți. Noi putem să ne bucurăm. Putem să-I mulțumim lui Dumnezeu că ne-a iertat, că ne-a primit, și că ne-a binecuvântat. În El, Cel întâi născut, toți cei întâi născuți, fiii și fiicele lui Dumnezeu, sunt deja desăvârșiți. Noi așteptăm numai descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așa cum este scris în Romani 8: *„firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.”* Cum am auzit ieri, 1 Ioan 3: *„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom*

vedea așa cum este.” Și vom fi schimbați în chipul Lui. Puteți citi 1 Cor. 15, mai ales v. 43-45, 49.

Frați și surori, haideți să facem un rezumat. Să începem cu 2 Pet. 1.3: „*Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui.*” V-a chemat El? Spuneți AMIN! V-a ales El? Spuneți AMIN! V. 4 „*prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe...*” Ni le-a dat El? Amin. Făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe... Dacă noi spunem azi în locul acesta că Dumnezeu ne-a încredințat cele mai mari și mai scumpe făgăduințe, și cele din urmă... Ceea ce prorocii cercetau în Scripturi, noi vedem acum în împlinire. Ce generație... ce privilegiu ne-a dăruit Dumnezeu, ca să trăim acum. Dacă am avea numai amintirea evenimentelor de acum o sută de ani de pe Azusa Street din Los Angeles... Noi am spus ieri seară: când William Seymour a trăit această străpungere în aprilie... el predica deja din 22 februarie. El a tot predicat, a tot predicat într-una și nu s-a întâmplat nimic. Dar în clipa când a avut loc cutremurul din San Francisco, peste oameni a venit frica și ei au venit la adunări cu miile. Și iată, n-a mai trebuit să predice mult timp – o săptămână întreagă în aprilie 1906 au avut loc treziri în decursul întregii zilei. Duhul Sfânt s-a coborât, oamenii au trăit puterea lui Dumnezeu. Eu mă întreb dacă nu cumva acum, într-o zi, s-ar putea desprinde coasta de vest a Americii? Eu nu știu. Nu știu cum va atrage Dumnezeu atenția omenirii spre mesaj. Eu nu știu. Și nimeni nu știe. Dar Dumnezeu știe toate lucrurile. El știe exact ce va face sau ce va permite să se întâmple, pentru ca oamenii, (să zicem așa), să intre în panică. Și cum a fost după al doilea război mondial, pretutindeni erau adunări de rugăciune. Puteai merge prin orice sat: peste tot erau adunări de rugăciune. Dar nu mă întrebați ce fel de adunări de rugăciune. Și după aceea a venit binecuvântarea, au avut loc botezuri cu Duhul Sfânt, atunci puterea lui Dumnezeu s-a descoperit. Nu știu ce va face Dumnezeu pentru a atrage atenția spre ultimul Său mesaj, în toată lumea, dar El o va face. Și noi dorim să fim o parte din aceasta, și dorim să trăim lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, prin harul Său.

Noi, ca și credincioși, nu trebuie să așteptăm un cutremur, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu vine deja peste noi ca un ciocan care sfărâmă stâncile. Noi am suportat Cuvântul lui Dumnezeu și i-am permis să lucreze în noi; ne-am lăsat corecțați, ne-am lăsat învățați, ne-am lăsat întorși înapoi iar acum așteptăm ceea ce mai are de făcut Dumnezeu. Eu sunt încredințat că Acela care ne-a dat făgăduințele cele mai scumpe din tot planul de mântuire, până la faptul că Domnul nostru va reveni și noi vom fi schimbați și vom fi răpiți să-L întâlnim în văzduh, ca să fim cu el pentru totdeauna. Ceea ce au așteptat și au nădăjduit frații noștri două mii de ani, noi ne putem aștepta să se întâmple în vremea aceasta.

Noi nu ne-am referit la evenimentele din vremea noastră, dar cine cunoaște sfânta Scriptură și Cuvântul prorociei, și afirmațiile Domnului nostru, știe că noi am ajuns la sfârșitul timpului de har, și că pe pământ sunt oameni care ascultă ceea ce spune Duhul Bisericilor. Mai este un Cuvânt pe care doresc să-l citesc, apoi vom încheia. Când mă gândeam la acuzațiile care mi se aduc, mi-am adus aminte de „bucurie” și cumva versetul acesta a răsunat în mine. Am două concordanțe, și nu l-am găsit, și astăzi fratele E. a venit în birou și i-am spus: „Frate, este un verset despre bucurie.” Și el a spus: „Așteaptă. O să-l caut.” Și după un timp s-a întors și a spus: „Da, este Evrei 12.” Evrei 12.1: *„Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru **bucuria** care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și stă la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”* Oh, când am citit acest verset bucuria și recunoștința au venit în inima mea. Domnul nostru, care a fost dezbrăcat, care a fost scuipat, care a fost bătut și răstignit, căruia I-au spus în față: *„Noi nu suntem copii născuți din curvie...”* „Nu zicem noi bine că ești Samaritean, și că ai drac?” El a mers pe această cale pentru mine, iar eu să mă împotrivesc dacă sunt dezbrăcat, dacă sunt răstignit împreună cu el, dacă sunt scuipat, dacă sunt disprețuit? Nu.

Pentru bucuria că noi, cei răscumparați, vom fi cu Dumnezeu pentru totdeauna, eu doresc să-mi port ocară mea și a Lui, și de asemenea ocară fratelui Branham, până ce vom ajunge de la credință la vedere. Va merita! Va merita! „...pentru **bucuria** care-I era pusă înainte...” Răscumpărarea era încheiată, prețul fusese plătit, „Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul...” Frați și surori, ce evanghelie, ce mesaj minunat ne-a dat Dumnezeu. Primiți totul prin credință și mulțumiți lui Dumnezeu. De asemenea și noi ne vom bucura din toată inima, în slavă. „În curând, o, ce minunat...”

Fie ca Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să fie cu noi toți... Iar acum ne vom ruga împreună. Să ne ridicăm.

Nu știu exact dacă sunt unii care vor fi botezați. Mai întâi să întreb dacă sunt aici frați și surori care doresc să fie botezați. Vă rog să ridicați mâinile... O, da... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8...Da. Mulțumesc. Frumos. Atunci, după această adunare vom avea botez, apoi puteți să mâncați ceva, și după aceea puteți să mergeți către casă.

Acum ne aplecăm capetele, ne deschidem inimile. Noi suntem în prezența lui Dumnezeu. Poate cele două surori ale noastre au o cântare potrivită, o invitație la Domnul. Noi ne rugăm mai ales ca Domnul să cheme tinerii, pe toți aceia care au crescut în familii credincioase, și El să-i mântuiască, să le dăruiască mântuirea deplină prin har. Nu numai mama și tata să meargă în slavă, ci și fii și fiicele. Astăzi îi chemăm pe toți, și după această cântare ne vom ruga, iar Domnul Dumnezeu Își va dăruia binecuvântarea prin har. [...] Amin. Vă mulțumesc. Haideți să cântăm „Așa cum sunt.” Apoi îi rugăm pe toți cei ce doresc să fie botezați să vină în față, și de asemenea cei ce doresc să se roage cu noi...

Acum doresc să vă întreb dacă ați venit pentru rugăciune sau pentru botez. Cine a venit ca să fie botezat? 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10... Cei ce doriți rugăciune, rămâneți în spate...poate mai vin și alții.

Noi suntem bucuroși că v-ați hotărât să vă dezbrăcați de mantaua babiloniană, și să vă îmbrăcați cu haina neprihănirii, care ne-a fost dată prin sângele Mielului, prin harul Său.

Frate iubit, tu vorbești germana? Foarte frumos... Nu știm dacă este aici fratele Iacob. Noi ne-am rugat pentru el și credem că Dumnezeu l-a ajutat. Noi stăm la dispoziția tuturor celor ce doresc rugăciune, după adunare, și ne vom ruga pentru fiecare care dorește acest lucru. Dar mai întâi vom încheia cu partea aceasta.

Mă bucur, soră, că ești și tu aici. Dumnezeu să te binecuvânteze! Laudă și mulțumiri Domnului. Soră scumpă, Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Da, credincioșii sunt cei mai dragi oameni de pe pământ. Și voi toți v-ați dedicat viața Domnului? Soră? Tu vorbești franceză... Fratele K. va veni să traducă pentru tine. Oh, limbile astea...

Deci, așa cum ați auzit, noi am fost aduși înapoi la modelul biblic. Noi nu ne sfătuim cu carnea și cu sângele. *Acesta* este modelul nostru, și noi vă rugăm să nu discutați cu nici un om. Vremea discuțiilor a trecut. Aceasta este vremea în care să credem și să împlinim toată Scriptura în ascultare, pentru ca toate binecuvântările lui Dumnezeu să poată să vină peste noi.

Frați și surori, am o întrebare: câți așteaptă ca Dumnezeu să lucreze într-un mod supranatural? Amin. Amin. Amin. Ai văzut, frate Russ? Noi așteptăm lucruri mari. Noi așteptăm lucruri mari. Noi avem fângăduința. Și înainte de a încheia, am dori să transmitem binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor fraților și surorilor noastre din țările vecine – Republica Cehă, Slovacia, Polonia, Austria, Elveția, pretutindeni, luați cu voi salutări. Dacă fratele Russ este de acord, azi vom chema în față câțiva frați din diferite țări, ca să mulțumească Domnului - pentru că noi suntem adunați din lumea întreagă, la sunetul Cuvântului lui Dumnezeu. Și doresc să-mi dați voie să spun azi aici: desigur că voi nu numai că veniți aici și cheltuiți cu aceasta, ci voi de asemenea susțineți lucrarea lui Dumnezeu care are loc în lumea întreagă, și pentru aceasta vă mulțumim. Dumnezeu să vă răsplătească. El o va face. Mesajul trebuie dus în lumea întreagă.

Noi am auzit ieri: cu voia lui Dumnezeu, în 8-15 iunie vor fi adunări în China, și vom vedea în ce țări din împrejurimi vor mai

avea loc adunări. Deci, noi răscumpărăm vremea ca să vestim minunatul mesaj.

Vă rog să înțelegeți în felul corect toate observațiile care s-au făcut azi în locul acesta. Eu vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Noi Îi dăm primul loc lui Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Acest prim loc Îi aparține Lui. Noi Îl vestim pe El. Putem să spunem ca Pavel: noi Îl predicăm pe Hristos, și pe El răstignit. Dacă-l amintim pe Pavel, sau pe Petru, sau pe fratele Branham, atunci o facem numai pentru că Dumnezeu i-a folosit în Împărăția Lui. Nu sunteți voi recunoscători? La ce folosește dacă întreaga mișcare pentecostală poate să citească ce i s-a spus fratelui Branham în 7 mai 1946, dacă ei toți trec pe lângă aceasta? Și astăzi are loc aici o adunare cu frați și surori din întreaga Europă și din alte țări, care nu au trecut pe lângă aceasta – care au recunoscut ceasul lui Dumnezeu și care pot să aibă parte de ceea ce lucrează Dumnezeu chiar acum. Sigur că noi suntem împotriva oricărei idolatrii, împotriva oricărui cult al unui om, și vom fi împotriva până la sfârșit. Slava și lauda Îi aparține unuia singur: Dumnezeului Atotputernic! Și așa rămâne în vecii vecilor!

Voi v-ați dedicat viețile Domnului. Voi știți ce se întâmplă prin botez – legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, prin puterea învierii din morți a lui Isus Hristos – ca s-o spunem cum a spus-o Petru. Iar ca s-o spunem cum a spus-o Pavel – suntem îngropați cu Hristos și înviați la o nouă viață. Totul are loc prin lucrarea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Faceți acest pas fără să vă îndoiiți, cu credința desăvârșită că păcatele v-au fost iertate; zapisul cu poruncile a fost rupt în bucăți. Iar dacă dușmanul i-a făcut o copie și v-o arată, respingeți-l. Nu-l primiți. Pentru că este scris: „*A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.*” Noi suntem răscumparați, suntem liberi. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul, Dumnezeul nostru.

Acum fratele Russ ne va spune câteva cuvinte...[...]

Rezumat video - aprilie 2006

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, dragi prieteni, și mai ales frați slujitori, Dumnezeu să vă binecuvânteze! După cum știți, prin harul lui Dumnezeu noi avem adunări deosebite la fiecare prim sfârșit de săptămână al lunii. Întotdeauna privim înapoi la lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în cei mântuiți, prin Cuvântul Său, prin Duhul Său. Dacă privim peste adunare, sunt frați de pretutindeni din Europa - uneori sunt reprezentate peste 30 de naționalități. Predica se traduce în 12 limbi simultan, astfel că toți cei ce sunt prezenți pot asculta Cuvântul lui Dumnezeu în propria lor limbă.

Așa cum știți, în timpul vieții mele am avut privilegiul să-L cunosc personal pe Domnul, deja din 1949. Apoi când fratele Branham a venit în Germania, în 1955, am văzut cu ochii mei întâmplările descrise în Biblie. Eu sunt un martor că Isus Hristos este Același ieri și azi și în veci. Din 1958 am ascultat fiecare predică pe care a predicat-o el în SUA și cunosc mesajul acestui ceas.

Tocmai am terminat de scris un manuscris în care răspund la 32 de întrebări pe care mi le-au adresat frați din cadrul mesajului timpului de sfârșit. Unii au fost foarte critici. Eu am încercat să fiu sincer, dar s-ar putea ca răspunsul să nu fie pe placul fiecăruia în parte. Nădăjduiesc însă că Dumnezeu va fi mulțumit de răspunsuri.

Apoi, dacă privim timpul în care trăim și lucrurile care se petrec acum, în politică, în comerț, în religie, în Israel, între națiuni, putem spune că nu este doar vremea sfârșitului, ci este sfârșitul timpului de sfârșit. Lucrurile mărețe pe care le-a așteptat fratele Branham în legătură cu slujba Cuvântului vorbit, se vor petrece în curând. Vremea este aproape, și ne dăm seama că trebuie să ne trezim și să așteptăm să se întâmple lucruri supranaturale.

Mișcarea penticostală a sărbătorit 100 de ani de existență și a comemorat evenimentul de pe Azusa Street din aprilie 1906, când Duhul Sfânt s-a coborât, mai ales în slujba fratelui nostru preaiubit. El a fost un bărbat ales de Dumnezeu – era un negru, însă inima lui era albă. Dumnezeu l-a folosit pe William Seymour într-un mod

foarte deosebit. Noi înțelegem că timpul a mers înainte. Noi am auzit despre dl. Wigglesworth, despre dl. Price, despre alții – și am auzit și despre William Branham, un om trimis de Dumnezeu, care a fost folosit din 1946 într-un mod foarte deosebit.

Iubiților, următorul lucru îmi atinge inima: conform raportului oficial, avem pe pământ 589 de milioane de penticostali și carismatici. Nu-i întrece ca număr decât biserica Catolică. 589 de milioane – conform statisticilor. Însă întrebarea mea este, și va fi aceasta: câți dintre acești penticostali au trăit Fapte 2.38: „*Pocățiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Astăzi toți spun câteva cuvinte sau câteva silabe pe care nici ei nu le înțeleg – nu este nici o limbă, așa cum a fost la început, la prima revărsare a Duhului Sfânt. Acolo s-a vorbit într-o limbă deplină și oameni din 16 naționalități diferite care au fost prezenți în ziua Cincizecimii când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt, i-au auzit pe ucenici vorbind în limba lor! Un botez autentic al Duhului Sfânt este, desigur, o trăire reală a umplerii cu Duhul Sfânt, și după aceea, DUPĂ ACEEA, Duhul Sfânt pronunță cuvintele care sunt vorbite. Fiecare copil al lui Dumnezeu care este cu adevărat umplut cu Duhul Sfânt, vorbește în altă limbă, necunoscută și neauzită vreodată, nu repetă doar câteva frânturi de cuvânt sau câteva silabe, așa cum se practică astăzi și cum se repetă în toată lumea și în toate adunările carismatice. Acela nu este un botez biblic al Duhului Sfânt! Doresc să cercetați Cuvântul lui Dumnezeu: Fapte 2! Doresc să cercetați Fapte 8, și de asemenea, Fapte 10, și în mod deosebit cap. 11; și de asemenea, cap. 19. O umplere adevărată cu Duhul Sfânt nu este o lucrare omenească – este lucrarea Duhului Sfânt care vă umple cu viața dumnezeiască și cu puterea lui Dumnezeu. Și după aceea nu mai ești același om, și limba îți este sfințită și curățită de focul sfânt al lui Dumnezeu.

Iubiților, dați-mi voie să închei spunând că prin harul lui Dumnezeu eu mai călătoresc încă în națiunile pământului, așa cum am făcut-o în ultimii 40 de ani. Și-I sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic pentru adunările care au loc în primul sfârșit de

săptămână al fiecărei luni, și pentru toți aceia care pot urmări aceste adunări și pot fi alături de noi la împărțirea Cuvântului lui Dumnezeu și a binecuvântărilor Celui Atotputernic. Fie ca modelul biblic să fie valabil și să fie respectat pentru totdeauna în viața noastră duhovnicească. „...*un singur Domn, o singură credință, un singur botez.*” Totul să fie adus înapoi la Biblie. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Vă rog să mă amintiți și pe mine în rugăciunile voastre. Sunt fratele Frank, și vă salut din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Domnul să fie cu voi toți. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.